

ΕΝ ΠΟΡΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 30 ΜΑΡΤΙΟΥ 1827.

Διὰ τὴν ἐξ Αἰγίνης εἰς Πόρον μετάθεσιν τῆς Διοικήσεως μετετέθη καὶ ἡ τυπογραφία, καὶ ἐκ τούτου προήλθε νέα διακοπὴ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος. Ἀλλ' ἰδοὺ πάλιν ἀναλαμβάνεται ἡ σειρά, καὶ θέλει ἐξακολουθήσει ὅσον αἱ περιστάσεις συγχωρήσωσιν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως Διακηρύττει.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως κατὰ τὸ ὕψ' Ἀριθ. ΕΨήφισμα, συνεκάλεσε τοὺς πληρεξουσίους εἰς Αἶγινα διὰ τὴν ἐξακολουθήσιν τῶν διακοπεισῶν ἐργασίῶν τῆς τρίτης ἐθνικῆς Συνελεύσεως· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ πληρεξούσιοι κοινῇ γνώμῃ ἐνέκριναν τὴν Τροιζήνα, διακηρύττει ὅτι ἡ Τροιζὴν εἶναι ὁ τόπος ὁ διωρισμένος διὰ τὴν Συνέλευσιν, καὶ τὴν 18 τοῦ τρέχοντος μεταβαίνει ἐκεῖσε καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως.

Τῇ 16 Μαρτίου 1827, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ Πρόεδρος
Πανοῦτζος Νοταρᾶς. Ἄρτης Πορφύριος.
Ἐμ. Ξένος. Ἀναστάσιος Λόντος.
Γεώργιος Αἰνιάν. Γεώργιος Δαριώτης.
Σπυρ. Καλογηρόπουλος. Ἀναγν. Κοπανίτσας.
Χρήστος Βλάσης. Ν. Ρενιέρης.
Ἰ. Βελισσάριος.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
(Τ. Σ.) Χ. Κλονάσης.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
(Τ. Σ.) Χ. Κλονάσης.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος Διακηρύττει.

Ἡ εὐχὴ τέλος πάντων τῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ ἔθνους ὅλου ἐπληρώθη. Οἱ πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους ὅλοι συνέρχονται εἰς Τροιζήνα εἰς σύσκεψιν περὶ τῆς σωτηρίας καὶ εὐδαιμονίας τῶν λαῶν τῆς Ἑλλάδος. Μεταβαίνει καὶ ἡ Διοίκησις εἰς τὸν Πόρον ἐξακολουθῶσα ἐκεῖ τὰς διοικητικὰς τῆς ἐργασίας, ἕως τῆς ἐν-

άρξεως τῶν τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως πράξεων, καθ' ἣν στιγμὴν τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως ὡς πληρεξούσιοι τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς ἃς ἀνήκουν, ἀποδυνάμειν πρῶτον τὸν διοικητικὸν χαρακτῆρα, εἰσέρχονται εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν, τὰ ὅποια εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἐπεφόρτισεν ἡ ἰδιαιτέρα πατρίς του.

Ἡ Διοίκησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀφήσῃ τὴν Αἶγινα χωρὶς νὰ κηρύξῃ εἰς τὸ Πανελλήνιον ὅσῃν εὐχαρίστησιν ἐδοκίμασε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς της διὰ τὴν φιλήσυχον, ἐντιμον καὶ ὄντως πατριωτικὴν διαγωγὴν τῶν κατοίκων ταύτης τῆς νήσου Αἰγινήτων, καὶ τῶν παροίκων Ψαριανῶν, οἱ ὅποιοι ἀμφοτέροι, ἀφωσιωμένοι εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους, ἔδειξαν πᾶσαν προθυμίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῆς Διοικήσεως, καὶ συνέτρεξαν, καθ' ὅσους ἡδυνήθησαν τρόπους, εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος σωτηριῶδεις σκοποὺς της.

Ἐξεδόθη ἐν Αἰγίνῃ τῇ 17 Μαρτίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος
Ἀνδρέας Ζαήρης. Ἀ. Χ. Ἀναγύρου.
Δ. Τζαμαδός. Ἀ. Μοναρχίτης.
Π. Μαυρομιχάλης. Κ. Ζῶτος.
Σ. Τρικούπης. Ἰωάννης Βλάχος.
Π. Δ. Δημητρακόπουλος.
(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Γ. Γλαράκης.

Πρὸς τὴν Γ' Ἐθνικὴν τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος.

Δὲν ἔλειπεν ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς νὰ διακηρύξῃ καὶ τοὺς μεγάλους φόβους, ἐξ ὧν, καθ' ἣν στιγμὴν ἀνεδέχθη τὰς διοικητικὰς ἡνίας, ἐπεριστοιχεῖτο, καὶ τὴν σταθερὰν βάσιν, ὅπου ἐθεμελίωσεν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ ἔθνους τὰς ἐλπίδας της, καὶ τελευταῖον δὲν ἔλαβε νὰ δημοσιεύσῃ πρὸ τριῶν ἡδὴ σχεδὸν μηνῶν τὴν εἰλικρινῆ φωνὴν τῶν ἐνθέρμων εὐχῶν της εἰς καταπαυσιν τῆς ἐξουσίας της, καὶ τοὺς προτρεπτικούς της λόγους εἰς

συγκάλεσιν τῶν πληρεξουσίων, διὰ τὴν ἑναρξιν τῶν δια-
κεισίων ἐργασιῶν τῆς Γ' τῶν Ἑλλήνων ἐθνικῆς συν-
ελευσεως. Οἱ μεγάλοι φόβοι, ἐξ ὧν ἐπεριστοιχεῖτο, προ-
ήρχοντο, καθὼς καὶ διεκήρυξεν, ἀπὸ τὸν πραγματικὸν
κίνδυνον τῆς πατρίδος μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ πολυενδόξου
Μεσολογγίου, ἀπὸ τῆς ἠθικῆς προσβολῆς, ὅπου εἰς ὅλους
τοὺς Ἕλληνας ἐπροξένησε τὸ μέγα τοῦτο δυστύχημα,
καὶ ἀπὸ τὸ ἀνοικονόμητον τῶν μεγάλων ἀναγκῶν τοῦ ἔθνους
ἐξ αἰτίας τῆς εἰς πάντας γνωστῆς παντελοῦς ἀπορίας
τοῦ ταμείου. Αἱ ἐλπίδες τῆς ἐθεμελιούντο εἰς τὴν ἐξ
ἡμῶν ἀντίληψιν, ἡ ὁποία ποτὲ δὲν ἐγκατέλιπε τὴν
Ἑλλάδα, εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν φιλανθρώπων καὶ φιλε-
λειτέρων Εὐρωπαίων, τῶν ὁποίων ὅσον ἠύξανεν ὁ κίν-
δυνος τῆς πατρίδος, τόσον ἀναπτέ διακαέστερον ἢ προ-
θυμία, καὶ εἰς τὴν ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ πολιτικῆς ὑπάρ-
ξεως τῶν Ἑλλήνων ἀπόφασιν, ἡ ὁποία ἐξ ἀρχῆς τοῦ
ἱεροῦ ἀγῶνος, ἀκλόνητος καὶ ἀλλοιώτως διεφυλάχθη ἐν
τῷ μέσῳ πάσης προσπεισούσης πολεμικῆς τρικυμίας.
Αἱ ἑνθερμοὶ εὐχαὶ ἐπήγαζαν ἀπὸ τῆς εἰλικρινῆς ἐπι-
θυμίας τοῦ νὰ ἰδῇ ὅσον ἦτον δυνατόν ταχύτερον τὴν
στιγμὴν, καθ' ἣν ἐκδυομένη τὸν διοικητικὸν χαρακτήρα,
καὶ παραδίδουσα εἰς τὸ ἔθνος τὴν παρακαταθήκην, τὴν
ὁποίαν τὸ ἴδιον ἔθνος εἰς αὐτὴν ἐνεπιστεύθη, ἔμελλε
νὰ δώσῃ ψηλαφητὴν ἀποδείξιν τοῦ ὅτι δὲν ὑπέκρυπτε
φιλαρχικοὺς σκοποὺς οὔτε σπουδαρχικὰ τέλη.

Βλέπουσα σήμερον τὴν εἰς τοῦτο ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν-
θέρμων εὐχῶν τῆς, παρουσιαζομένη ἔμπροσθεν τῶν πλη-
ρεξουσίων τοῦ ἔθνους ὅλων ἡνωμένων, δὲν ἠμπορεῖ νὰ
ἀποσιωπήσῃ ἀφ' ἐνὸς μέρους τὴν ὅσῃν χαρὰν εἰλικρινῶς
αἰσθάνεται διὰ τὴν κατόρθωσιν τῆς ἐνώσεως ὅλων τῶν
πληρεξουσίων, τῶν ὁποίων ὄντων διηρημένων, ἐκινδύνουν
νὰ ματαιωθοῦν διὰ μιᾶς ὅλαι αἱ χρησταὶ ἐλπίδες τῶν
Ἑλληνικῶν λαῶν, καὶ ἀφ' ἐτέρου μέρους κρίνει χρέος
τῆς ἱερῆς βλέπουσα, ὅτι δὲν ἐψεύσθησαν διόλου αἱ ἐλ-
πίδες, τὰς ὁποίας ἐξ ἀρχῆς τῆς διοικητικῆς τῆς περι-
όδου συνέλαβε, νὰ προσκαλέσῃ τὸ ἔθνος νὰ δώσῃ δόξαν
καὶ μεγαλωσύνην εἰς τὸν Ὑψιστον, ὅτι εἶδε τὴν κάκω-
σιν τοῦ λαοῦ του, ὅτι ἤκουσε τὸν μέγαν θλιμμόν του,
ὅτι ἔλαβεν οἶκτον εἰς τὰ δεινὰ του, καὶ ὅτι ἐργάζεται
ὀφθαλμοφανῶς τὴν ἀπολύτρωσίν του· χρεωστεῖ νὰ προσ-
καλέσῃ τὸ ἔθνος ν' ἀποδώσῃ τὰς ἐνθέρμους εὐχαρι-
στίας του, καὶ νὰ ὁμολογήσῃ τὴν αἰώνιον του εὐγνω-
μοσύνην εἰς τοὺς φιλέλληνας Εὐρωπαίους, οἱ ὅποιοι
ἐμψύχωσαν τὸν ἀγῶνα μας μὲ τὰς ἀπὸ περάτων ἕως
περάτων ὑπὲρ τῆς δυστυχούς μας πατρίδος εὐχετικὰς
φωνὰς των, τὸν ὑπεστήριξαν μὲ τὰς γενναίας καὶ ἀ-
διαλείπτους προσφορὰς των, ἔθρεψαν καὶ ἐχόρτασαν τὰ
στρατόπεδά μας, τὰ ὁποία ἐλλείποντα τῶν ἀναγκαίων,
ἕως καὶ ἂν ἦτον ὁ ζῆλος τῶν συγκροτούντων αὐτὰ, ὅση
καὶ ἂν ἦτον ἡ φροντίς τῆς Διοικήσεως, ἐκινδύνουν,
ἢ διόλου νὰ μὴ συστηθῶσιν, ἢ συστηθέντα νὰ διαλυ-
θῶσι. Χρεωστεῖ χάριτας τὸ ἔθνος μεγάλας ν' ἀποδώσῃ
εἰς τοὺς ἐντὸς τοῦ κλεινοῦ φρουρίου τῶν Ἀθηνῶν ὑπὲρ
τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος ἀντιπαλεύοντας καρτερυψύχως
νὰ ὅλα τὰ δεινὰ τῆς ἐνεαμήνου πολιορκίας, καὶ εἰς

τοὺς λαμπροὺς ἐκείνους ἀγωνιστὰς, τῶν ὁποίων ἡ ἀγάπη
τῆς πατρίδος ἐξαφθεῖσα ἀκόμη περισσότερον μετὰ τὴν
καταστροφὴν τῆς ἡρωικῆς πόλεως τῆς Ἑλλάδος, ἔκαμε
σημεῖα καὶ τέρατα εἰς ὅλην τὴν στερεὰν Ἑλλάδα,
ἠλευθέρωσε πάλιν τὸ ὑποδουλωθὲν ἔδαφός της, καὶ πλή-
ρης θάρρους καὶ χρηστῶν ἐλπίδων ἔτρεξε τελευταῖον
εἰς ὑπεράσπισιν τῆς ἱερᾶς ἀκροπόλεως.

Ἀνέκφραστον χαρὰν δοκιμάζει δικαίως ἡ Διοίκησις
βλέπουσα τὴν ἀπροσδόκητον μεταβολὴν, ἡ ὁποία ἐνηρ-
γήθη θάυμασιως εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα εἰς τὸ τε-
λευταῖον ὀκτάμηνον διάστημα ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐτῆς
ἀμνηχανίας. Ἡ δυτικὴ καὶ ἀνατολικὴ Ἑλλὰς ἦσαν προ-
τοῦ ὑποχείριοι τῶν ἐχθρῶν, καὶ σήμερον ἀπὸ τὰ πέριξ
τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἕως τὰς κορυφὰς τοῦ Μα-
κρυνόρους καὶ ἕως τὰς πύλας τοῦ Μεσολογγίου δὲν φαί-
νεται πούποτε ἐχθρὸς.

Ἀλλ' ὅση καὶ ἂν ἦτον ἡ φροντίς, τὴν ὁποίαν εἰς
τὴν σημερινὴν ἀνόρθωσιν τῆς πεσούσης στερεᾶς Ἑλλάδος
κατέβαλεν ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, τὸ κλέος καὶ ἡ
δόξα ὅλη ἀπόκειται εἰς τοὺς νικητὰς τῆς Ῥάχιδας,
εἰς τοὺς ἐλευθερωτὰς τοῦ φρουρίου τῶν Σαλῶνων, καὶ
εἰς τοὺς διαλυτὰς τοῦ εἰς Δίστομον ἐχθρικοῦ στρατο-
πέδου. Τίποτε δὲν παρημελήθη καὶ ἐσχάτως ἀφ' ὅσα
ἦτον δυνατόν νὰ ἐνεργηθῶσιν εἰς διάλυσιν τῆς πολιορκίας
τοῦ φρουρίου τῶν Ἀθηνῶν. Στρατόπεδον ἀξιόμαχον ἐ-
συστήθη καὶ ὠχυρώθη εἰς Φαληρέα. Ἐκστρατεία ἐνηρ-
γήθη καὶ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης κατὰ τὸν Ὀ-
ρωπόν. Εἰς τοὺς κόλπους Ἐρετριακὸν καὶ Μαλλιακόν,
καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν ὅλης τῆς Εὐβοίας, περιφέρεται
θαλάσσιος ἰκανὴ δύναμις κόπτουσα τὰς εἰς τὸ κατὰ
τὴν Ἀττικὴν ἐχθρικοῦ στρατόπεδον φερομένας ἐκεῖθεν
τροφάς. Ὁ γεγινὸς ἀρχηγὸς τῶν νικηφόρων Στερεοελ-
λαδικῶν σωμάτων ὄχι μακρὰν σήμερον τῶν τειχῶν
τῶν Ἀθηνῶν στρατοπεδευμένος, συμπλέκεται καθ' ἡ-
μέραν εἰς δεινὰς καὶ εὐτυχεῖς συμπλοκάς μὲ τὸν ἐχ-
θρόν. Μαινᾶναι ἤδη ἡ Διοίκησις πρὸς τούτοις μ' ἄ-
κραν τῆς εὐχαρίστησιν, ὅτι καὶ ἄλλα στρατεύματα
διέβησαν εἰς ὑπεράσπισιν τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ κεφαλῇς
ἔχοντα τὸν ἄξιον μαχητὴν Γενναῖον Κολοκοτρῶνην. Νο-
μίζει πρέπον καὶ κοινωφελὲς νὰ ἀποσιωπήσῃ κατὰ τὸ
παρὸν καὶ ἄλλα μέτρα, τὰ ὁποία ἐλήφθησαν, καὶ εἶναι
ἐλπὶς πᾶσα νὰ πραγματοποιηθῶσι, καὶ πραγματοποιη-
θέντα νὰ ὠφελήσωσι σημαντικῶς τὴν ἱερὰν ἀκρόπολιν.
Ἀλλὰ μολονότι ἐκ τούτων ὅλων ἐλπίζει ἡ Διοίκησις, καὶ
ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐκτὸς τοῦ φρουρίου, νὰ λάβῃ τὸ ἔθνος αἰ-
τίαν νὰ πλέξῃ νέους στεφάνους δόξης καὶ εὐγνωμοσύ-
νης εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἡρώων του, δὲν ἠμπορεῖ νὰ
κρύψῃ τοὺς μεγάλους φόβους, τοὺς ὁποίους ἐσχάτως
συνέλαβε πληροφορηθεῖσα τὴν κατάστασιν τῶν ἐντὸς τῆς
ἀκροπόλεως, καὶ εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν χρεωστεῖ νὰ
παραστήσῃ ἐνώπιον τῶν πληρεξουσίων, ὅτι ὅλα αὐτὰ
τὰ πραγματοποιηθέντα καὶ πραγματοποιηθησόμενα ὑπὲρ
τῆς σωτηρίας τοῦ ἱεροῦ φρουρίου μέτρα ἀνίκανα ἴσως
φανῶσιν ἂν ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις, καταβάλλουσα τὴν
πρώτην τῆς φροντίδα, καὶ ὅλην τῆς ἐξαιρέτως τὴν πρῶ-

εἰς τὴν διάλυσιν αὐτῆς τῆς πολιτοκίας, δὲν ἡ-
βησε πρὸ παντὸς ἄλλου, σκεφθῆναι ἐνδυναμώσῃ τὰ ἐκεῖ
στρατοπεδία, νὰ δώσῃ νέαν βοήθειαν, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ
τὰ τὸν μέγαν τοῦτον σκοπὸν συντείνοντα, πλὴν
νὰ τὴν ἐνεργήσῃ χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀναβολὴν, ἐ-
πειδὴ τὸ πρᾶγμα ἀναβολὴν δὲν ἐπιδέχεται.

Ἡ Διοίκησις συγχαίρει τὸ ἔθνος ἐξ ἑλῆς ψυχῆς καὶ
καρδίας διὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξιν τοῦ ἐνδοξοῦ
ἀνδρὸς, τοῦ λόρδου Κοχράνη, τοῦ ὁποῖου ἡ βαθεῖα καὶ
πολυετής ἐμπειρία, καὶ ὁ κραταῖος βραχίονας θέλουν
συνεργήσῃ τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνόρθωσιν τῆς Ἑλλά-
δος. Δὲν πρέπει νὰ ἀποσιωπηθῶν καὶ οἱ ἄλλοι ση-
μαντικοὶ ἄνδρες, εἴτινες, ἀφωσιωμένοι εἰς τὰ πρᾶγματα
τῆς Ἑλλάδος, ἦλθον νὰ λάβωσιν μέρος εἰς τὸν ἱερὸν
τῆς πατρίδος ἀγῶνα.

Αὐτὰ κατὰ χρέος κοινοποιοῦντα πρὸς τὴν σεβαστὴν
Ἐθνοσυνέλευσιν τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς
τῆς Ἑλλάδος, παρουσιάζονται σήμερον αὐτοπροσώπως
ἐμπροσθεν τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους ἄλων εἰς ἓν συν-
ηγμένων, καὶ ἐκδύμενοι κατὰ τὴν προδημοσιευθεῖσαν
ἐνθερμον εὐχὴν των, καὶ κατὰ χρέος τὴν ἐθνικὴν ἐξου-
σίαν, τὴν ὁποίαν ἐνέδυσαν αὐτοὺς οἱ ἴδιοι νόμιμοι πλη-
ρεξούσιοι, καὶ καταχωρούμενοι σήμερον εἰς τὴν τάξιν
τῶν ἀπλῶν πολιτῶν, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῶν πληρεξουσίων,
κατὰ τὴν εὐχὴν καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐπαρχίας
ἐνὸς ἐκάστου, εἰς σύσκεψιν μετὰ τῶν λοιπῶν πληρεξου-
σίων περὶ τῶν μεγάλων συμφερόντων τοῦ ἔθνους, πρὸς-
καλοῦν τὸ σεβαστὸν τοῦτο σῶμα εἰς τὴν ἀμέσον ἐκ-
λογὴν ὑποκειμένων εἰς κυβέρνησιν τοῦ ἔθνους ἀξίων τοῦ
σεβασμοῦ καὶ τῆς ὑπολήψεώς του.

Τῇ 26 Μαρτίου 1827, ἐν Πόρῳ.

Ὁ Πρόεδρος

Ἀνδρέας Ζαήμης.

Δ. Τζαμαδός.

Π. Μαυρομιχάλης.

Σ. Τρικούπης.

Π. Δ. Δημητρακόπουλος.

(Τ. Σ.)

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Γ. Γλαράκης.

Ἰσὺν ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Τῇ 26 Μαρτίου 1827, ἐν Πόρῳ.

(Τ. Σ.)

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Γ. Γλαράκης.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Πόρου.

Ἐπειδὴ πολλάκις ἐγένετο λόγος εἰς τὴν Γεν. Ἐφη-
μερίδα περὶ διαίρεσως τῶν πληρεξουσίων εἰς δύο κόμ-
ματα, χρεωστοῦμεν ἤδη νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ δι-
αίρεσις ἀφῆρθη, καὶ ὅλοι οἱ πληρεξούσιοι συνῆλθον εἰς
Τερεζῖνα, διὰ νὰ συσκεφθῶσιν ἐν ἑμνοίᾳ καὶ ἀγάπῃ
περὶ τῶν μεγάλων τοῦ ἔθνους συμφερόντων.

Εἰς τὴν κατὰ τὴν 27 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς συνεδρία-
σιν ἀνεγνώσθη τὸ παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς

εἰς τὸν λόρδον Κοχράνην ἐκδοθὲν δίπλωμα, δι' οὗ ἀνα-
γορεύεται ὁ ἐνδοξος οὗτος ἀνὴρ πρῶτος στόλαρχος καὶ
γενικὸς ἀρχηγὸς τῶν Ἑλληνικῶν ναυτικῶν δυνάμεων,
καὶ ἀναγνωσθὲν ἐνεκρίθη, καὶ ἐπεκυρώθη παρ' αὐτῆς
τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Κατὰ δὲ τὴν 29 ἐξῆλθεν ὁ λόρδος Κοχράνης εἰς Τροι-
ζῖνα [Δαμαλὰ], ὅπου ὑπεδέχθη μετὰ τῆς προσηκού-
σης τιμῆς, καὶ παρουσιασθεὶς εἰς τὴν ἐθνικὴν Συνέλευ-
σιν, ὥμωσε τὸν ὄρκον τῆς πίστεως, καὶ ἤδη ἀρχισε
νὰ ἐνεργῇ, καὶ νὰ ἐνεργῇ δραστηρίως.

Ἡ Ἑλλὰς, γνωρίζουσα τὰ εἰς ἄλλα μέρη λαμπρὰ
κατορθώματα τοῦ ἀνδρὸς, πέποιθεν ὅτι θέλει ἰδεῖ καὶ
εἰς ἑαυτὴν τοιαῦτα, καὶ παρ' αὐτοῦ προσμένει τὴν κα-
τὰ θάλασσαν παντοτινὴν ἀσφάλειάν της καὶ τὸ Ἑλ-
ληνικὸν ναυτικὸν δικαίως καυχᾶται εἰς τὸν πρῶτον τῶν
στόλαρχων, καὶ παρασκευάζεται νὰ δείξῃ ἔργα ἄξια
τοιοῦτου ἀρχηγοῦ.

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 16 πρὸς τὴν 17 τοῦ
μηνὸς τούτου περὶ τὴν τρίτην ὥραν, ἕως 150 ἐκλε-
κτοὶ στρατιῶται ἐκ τοῦ στρατοπέδου τοῦ Πειραιῶς,
ἐπιπλεσόντες ἐξαίφνης ξιφῆρεις εἰς ἓν σῶμα ἐχθρικόν,
τοποθετημένον πρὸς τὸν ἐλαιῶνα, καὶ εὐρόντες τοὺς ἐχ-
θροὺς κοιμωμένους, ἔσφαξαν ἐξ αὐτῶν περισσοτέρους
τῶν διακοσίων, καὶ ἐκυβέρευσαν ἕως 100 ἵππους, ἐκ-
τὸς τῶν πολλῶν ἄλλων καὶ πλουσίων λαφύρων. Ἐκ
τῶν ἡμετέρων ἐπληρώθησαν τρεῖς, καὶ εἰς ἐφονεύθη.
Ἡ γενναιοψυχία τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν ἦτον ἀμίμη-
τος, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ πάντα λόγον ἀξιώσαντες.

Ἐκτοτε συνέβησαν καὶ ἄλλοι μικροὶ πόλεμοι τόσους
εἰς τὸν Πειραιᾶ, ὅσιν καὶ εἰς τὸ Κερατίνι, ἀλλὰ δὲν
ἔχομεν περὶ αὐτῶν ἀκριβεῖς πληροφορίες, καὶ διὰ τοῦ-
το δὲν ἀναφέρομεν πλατύτερον περὶ αὐτῶν.

Ἀλλὰ δὲν ἡμποροῦμεν νὰ κρίνωμεν ὅτι οἱ πόλεμοι
αὐτοὶ ὀλίγον βοηθοῦσι τὴν ἀκρόπολιν καὶ ἂν δὲν κι-
νηθῶμεν σπουδαιότερον, φοβούμεθα παραπολὺ μὴ πά-
θωμεν ὅ,τι κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ διὰ τὰ αὐτὰ αἰτία
ἐπάθομεν εἰς Μεσολόγγιον, καὶ εἰς μάτην θέλομεν
μετανοεῖ. Ἀς τρέξωμεν λοιπὸν ἐν ὅσῳ ἔχομεν και-
ρὸν τὸ πρᾶγμα ἀναβολὴν δὲν ἐπιδέχεται πλέον καὶ
ὅστις τῶντι ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα πρέπει πρὸ παντὸς
ἄλλου νὰ προτιμήσῃ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀκροπόλεως,
καὶ ἂς δράμῃ τὴν ταχίστην.

Εἰς τὸν προηγούμενον Ἀριθ. ἐκδόντες τὸν κα-
τάλογον τῶν ὀνομάτων τῶν συνδραμόντων ὑπὲρ τῶν
δυστυχῶν γυναικῶν καὶ τέκνων τῶν ἐν ἀκροπόλει
καὶ Πειραιεὶ πολεμούντων Ἀθηναίων, δὲν ἐπαρροφάσα-
μεν νὰ ἐκδώσωμεν καὶ τὸ ἀκόλουθον φιλόανθρωπον ἔρ-
γον. Ὁ Κύριος Δημήτριος Μπιθγιουρτής Ὑδραῖος ἐ-
πεμψεν εἰς τὸ κατὰ τὸν Πειραιᾶ στρατόπεδον 70
ζευγάρια παπούτζια δωρεάν. Τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἄ-
ξιον νὰ γνωστοποιηθῇ, διὰ νὰ ἐπαινῆται ὁ πράξας,
καὶ νὰ εὐρῇ μιμητὰς. Εἶθε!

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ἐπειδὴ ἡ Διοίκησις ἐδιόρισεν ἄλλα πλοῖα εἰς ἀποκλισμὸν τοῦ Ἑρετριακοῦ κόλπου, διέταξε τὸν ναύαρχον Κύριον Ἀνδρέαν Μιαούλην, κυβερνῶντα τὴν πρώτην Ἑλληνικὴν φρεγάταν Ἑλλάδα, νὰ περάσῃ εἰς Αἴγινα. Ὁ ναύαρχος, εὐπειθὴς πάντοτε εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ἑθνικῆς Διοικήσεως, ὑπήκουσεν εὐθὺς εἰς τὴν διαταγὴν, καὶ ἐπέρασεν εἰς Αἴγινα· ἀλλὰ μὴ εὐρὼν ἐκεῖ τὴν Διοίκησιν, ἐπέρασεν εἰς Πόρον, ὅπου ἔκαμε πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἀκόλουθον ἀναφορὰν, ἐν ἣ ἐκθέτει ὁ σεβαστὸς ἀνὴρ καὶ τὰ εἰλικρινῆ αὐτοῦ φρονήματα. Ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἶναι ἀξία νὰ ἐκδοθῇ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος, διὰ νὰ γενῇ γνωστὴ εἰς ὅλον τὸ ἔθνος.

Ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῷ λιμένι τοῦ Πόρου,
20 Μαρτίου 1827.

Σεβαστὴ Διοίκησις!

Λαβὼν τὴν σεβαστὴν αὐτῆς διαταγὴν εἰς τὸν κατὰ τὴν Ἑρετριακὴν θάλασσαν περίπλου μου, διευθύνθη ἀμέσως εἰς Αἴγινα, καὶ μαθὼν ἐκεῖ τὴν εἰς Πόρον μετάβασιν τῆς σεβαστῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἦλθον ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, περιμένων νέας διαταγὰς. Ἀλλὰ καὶ πρὶν λάβω ταύτας, νομίζω χρέος μου νὰ ἐκθέσω πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν ὅ,τι φρονῶ, ὅ,τι αἰσθάνομαι, καὶ ὅ,τι ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίσῃ καὶ ἡ Διοίκησις, καὶ ὅλον τὸ ἔθνος μου περὶ ἐμοῦ, καὶ τῶν φρονημάτων μου.

Ἐξ ὅσον ἤδη ἔτος δὲν ἔπαυσα τοῦ νὰ συναγριζώμαι τὸ κατὰ δύναμιν μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν μου κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος μας. Οὐτε ἡ γνῶσις τῆς ἀνικανότητός μου, οὐτε τὸ μέγεθος τοῦ φορτίου, τὸ ὅποιον ἡ πατρίς ἐπέθεσεν εἰς ἐμέ, μ' ἔκαμαν νὰ δειλιάσω, ἢ νὰ ὑπαχωρήσω. Πρῶτον χρέος τοῦ πολίτου νομίζων τὸ νὰ πράττῃ ὅ,τι δύναται ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος του, ἐφθάνοντα νὰ τὸ ἐκπληρώσω. Ἐὰν πάντοτε δὲν ἐπέτυχα, τὸ σφάλμα δὲν εἶναι τῆς προαιρέσεώς μου. Πρὸ πολλοῦ ἤδη αἱ ἐλπίδες μου, σύμφωνοι μὲ τὰς ἐλπίδας ὅλου τοῦ ἔθνους, ἐπεστηρίχθησαν εἰς τὴν ἀφίξιν τοῦ μεγαλοφυοῦς ἀνδρὸς, τοῦ ὁποίου τὰ μέχρι τοῦδε λαμπρὰ κατορθώματα πρεῦπέσχονται καὶ εἰς τὴν πατρίδα μας τὴν εὐδωσιν τοῦ μεγάλου καὶ δεινοῦ ἀγῶνος τῆς. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἦλθε, καὶ συγχάριζα διὰ τὴν ἀφίξιν του καὶ τὴν Διοίκησιν καὶ ὅλον τὸ ἔθνος. Τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν δικαίως πρέπει νὰ ἐλπίζῃ τὸ πᾶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοιοῦτου ἀρχηγοῦ, καὶ πρῶτος ἐγὼ εἶμαι ἑτοιμος, καθ' ὅσον δύναμαι, νὰ τρέξω ὑπ' αὐτὸν εἰς νέους ἀγῶνας, δυσκόλως βέβαια εἰς ἐμέ καὶ διὰ τὴν ἡλικίαν, καὶ διὰ τὴν ὀλιγοπειρίαν μου, εὐχαρίστω ὅμως εἰς τὴν καρδίαν μου, ἡ ὁποία ποτὲ ἄλλο δὲν ἐπεθύμησε, παρὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς πατρίδος. Παρακαλῶ τὴν σεβαστὴν Διοίκησιν νὰ μὴν ἀμφισβᾷ εἰς τὴν εἰλικρίνειαν αὐτῶν μου τῶν αἰσθημάτων, μένω μὲ σέβας βαθύτατον

Εὐπειθὴς πατριώτης
Ἀνδρέας Μιαούλης.

Εἰς τὴν ἀναφορὰν ταύτην βλέπει τις τὸν χρηστὸν πολίτην, τὸν τίμιον ἄνθρωπον, καὶ τὸν εἰλικρινῆ πατριώτην. Ἡθέλαμεν ἀδικήσῃ τὸν ἀξιοτέταστον Μιαούλην, ἐὰν ἠθέλαμεν πλέξῃ εἰς αὐτὸν πολλὰ ἐγκλήματα. Εὐχαριστοῦμεθα μόνον νὰ εἴπωμεν εἰλικρινῶς, Εἴθε νὰ εἶχε δέκα τοιοῦτους ἀνδρας ἡ Ἑλλάς!

Κύριε Θ. Φαρμακίῃ!

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσητε τὴν παρῶσαν προκήρυξιν εἰς τὴν ἐφημερίδα σας.

Ἐν Αἰγίνῃ 1827, Μαρτίου 15.

Ὁ φίλος σου

Κυριακὸς Πιτλάκης

Προκήρυξις.

Πρὸ καιροῦ ἔτρεφον στοχασμὸν νὰ ἐκδώσω εἰς φῶς τὴν συλλογὴν χιλίων ἑξακοσίων ἀνεκδότων ἐπιγραφῶν, γενομένων παρ' ἐμοῦ, ἀπὸ τοῦ 1816, ἀφ' ὅτου ἄρχισα νὰ ἐρευνῶ τὰ εἰς τὴν πατρίδα μου καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος εὐρισκόμενα προγονικά μας λείψανα· ἀλλ' αἰτίαι τινὲς ἀνέβαλον μέχρι τοῦδε τὴν ἐκδοσίν μου· τῶρα δὲ λαβὼν εὐκαιρίαν ἀποφασίζω νὰ τὰ τυπώσω.

Συνήθρισα αὐτὰς προπαθὼν νὰ τὰς ἀντιγράψω ὅσον τὸ δυνατόν μὲ τὸν ἴδιον σχηματισμὸν ὅποιων ἦσαν χαρακτήρων, σημειῶν ὅπου ἦσαν διεφθαρμένοι, καὶ, εἰ δυνατόν, σχεδιάζων καὶ αὐτὸν τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἰδίου λίθου. Ὑποκάτω ἐσημείωσα ποῦ εὕρισκετο, ὁποίας ιδιότητος ἦτον ὁ λίθος, καὶ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἀντέγραψα.

Ἡ συλλογὴ αὕτη δὲν συνίσταται εἰς μόνον ἐπιταφίους· ἀλλ' αἱ περισσότεραι εἶναι ψηφίσματα, συμφωνίαι, ἀφορισμοὶ, ὅρκοι, καὶ ἄλλα.

Θέλω τυπώσῃ αὐτὰς ὅπου εὐρεθῶν εὐκολώτερον χαρακτήρες ἀνάλογοι. Εἰς τὸ βιβλίον μου ἀπὸ τὸ ἐν μέρος τῆς σελίδος θέλω ἐκθέσει ἀπλῶς τὴν ἐπιγραφὴν καθὼς τὴν ἤυρον, χαρακτηρίζων, εἰ δυνατόν, καὶ αὐτὸν τὸν λίθον· ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου θέλω ἐκθέσει ἀντίγραφον λεπτογραμμένον μὲ ὅσας εἶναι δυνατόν νὰ κάμω εἰκασίας ὅσων τὴν εἰς τὸν λίθον ἀδυνάτου ἀντιγραφῆν.

Ἐλπίζω, οἱ μικροὶ μου αὐτοὶ κόποι νὰ μὴ δύσαρεστήσιν τοὺς σοφοὺς τῶν φητισμένων λαῶν, ἀλλὰ νὰ φανοῦν φίλοι πρὸς ἐμέ· ἐγὼ δὲ μένω νὰ τυπώσω μετὰ ταῦτα καὶ ἄλλα ὠφέλιμα.

Κ. Πιτλάκης Ἀθηναῖος.